
Shivamide Stavah

शिवमीडेस्तवः

Document Information

Text title : Shivamide Stavah

File name : shivamIDestavaH.itx

Category : shiva

Location : doc_shiva

Proofread by : Mohan Chettoor

Description/comments : Jnanavasishtha

Latest update : January 13, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 14, 2023

sanskritdocuments.org

Shivamide Stavah

शिवमीडेस्तवः



वैलक्षाण्यं धामसु यस्य त्रिषु सिद्धं
भोग्याद्भोक्तुर्भोगत अयं त्रिविधाश्च ।
यस्माच्छ्रुत्या नास्ति य कश्चिद् व्यतिरिक्त-
स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ १ ॥

अेको ध्येयस्त्वात्मतयेति छि वेदान्ते
योऽन्यत्सर्वं श्रूयत अयं सन्त्यज्य ।
सर्वव्यापी भाति य भगवान् यो देव-
स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ २ ॥

आकाशोयं स्याद्यदि दृढरोमानन्दः
कोऽप्येवान्यात्प्राणभृदत्र गतप्राणयात् ।
भूमानन्दः प्रत्यगभिन्नः सकलात्मा
तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३ ॥

आदित्यान्तर्यामिणोश्चरमात्मेच्छु-
र्गायत्र्यैवानन्यमिडान्वडमाराध्य ।
प्राप्नोत्याराद्विष्णुपदं तच्छिवसंज्ञं
तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ४ ॥

दुःखस्थान्तमभीप्सव अेनं सदूपं
ब्रह्माभिष्यं स्वात्मतया लुटि यं मत्वा ।
मुक्तिं यान्तीत्यत्र तु नान्योस्ति य पन्था
तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ५ ॥

सत्यज्ञानानन्तरसोस्त्यपि यास्थूलो
द्वस्वोज्ञो योऽणुत्वविडीनो न य दीर्घः ।
अद्वैतात्मकपूर्णाशिवो यो ब्रह्माप्य-
स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ६ ॥

ध्यातृध्यानध्येयभिदां यः परिहृत्य
 स्वस्थो भूत्वा डेवल ऐकः परिशिष्टः ।
 स्वानन्यत्वं पश्यति यज्ञस्समभक्त-
 स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ ७ ॥

यस्यैवैकम्पादमभुं वै भुवनाभ्यं
 त्यज्त्वा नानाकारतयैवत्रिभिरन्यैः ।
 ऐक्यं लब्ध्वा भाति य योगी कृमशोडस्मिन्
 तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ । ८ ॥

सर्वात्मस्थं स्वात्मतया सम्प्रतिपन्न-
 स्स्वास्थ्यं वै तत्सर्वतया य प्रतिपन्नः ।
 पूर्णानन्दो मादृगनन्तः पुरुषस्स्या-
 तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ ९ ॥

सर्वज्ञत्वं मायिकमीशे सन्त्यज्त्वा
 किञ्चिज्ज्ञत्वं तद्द्रष्टुम्भिन्नपि श्रुवे ।
 चिन्मात्रैकं पश्यति योगी लक्षणया
 तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ १० ॥

सर्वज्ञोऽपि स्वाधिकडीनः सकलज्ञः
 किञ्चिज्ज्ञोऽपि स्वयमिडडीनः किञ्चिज्ज्ञः ।
 ज्ञानाज्ञानाभ्यामपि यान्यः परमात्मा
 तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ ११ ॥

ओङ्कारार्थो ङंसरुडस्यः परिपूर्णः
 प्रत्यग्रूपो भाति य पञ्चाक्षरगम्यः ।
 षशस्सोऽस्मीत्येव समाध्या विदितस्स्या-
 तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ १२ ॥

शैवागम्यो वैषणवगम्यश्शिव ऐकः
 सर्वैरव्यैर्वेदमतस्थैर्न य शैवाद्-
 वैतध्यातृभिरेव तु सऽगम्य-
 स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ १३ ॥

ज्योतिर्लिङ्गं स्वात्मनि दृष्ट्वा देहादीन्

लोकान् छित्वाऽप्राप्तमनन्तं परिपश्यन् ।
 श्रुवन्मुक्तोऽङ्कतलीनश्शिवयोगी
 तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ १४ ॥

नित्यं शान्तं निर्गुणमार्यं निष्कलस्थं
 दीपाकारं सद्गुरुतोऽयं मुद्गिक्या ।
 दृष्ट्वा नित्याभ्यासवशाद्यः परिपूर्णा-
 स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ १५ ॥

अक्षिण्येनं दक्षिणं शंशं शशितुल्यं यं
 व्योम्येकीकृत्य शिवेतं परमे य ।
 सर्वात्मानस्संसृतिपाशाद्विमुक्ता-
 स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ १६ ॥

दृश्यो देहो नाथमलं सत्सुभमात्रं
 चिद्रूपोऽस्मीत्यैक्यमुपेत्योपरि येन ।
 संसारेत्य शोकमनन्तं विजडान्ति
 तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ १७ ॥

आकाशादीन् भूतविकारानपवाप्य
 स्वाधिष्ठानं शेषितमस्मीत्यचिरेण ।
 ज्ञात्वा युक्त्या मुञ्चति यान्या एव वाय-
 स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ १८ ॥

ज्ञाते यस्मिन् सर्वविदं स्याद्विदितं स्या-
 दज्ञातेस्मिन् नैव समस्तं विदितं स्यात् ।
 नानुध्यायाद्यद्विदसत्सम्बुद्धि-
 स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ १९ ॥

वायं त्यक्त्वा सद्गुरुवक्त्राश्छुतिवाक्याद्-
 वक्तारं यं प्रत्यगभिष्यं परिपूर्णम् ।
 लोकातीतं नैव विजानन् भवभाव-
 स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ २० ॥

यो वै भूमा यस्सुभरूपः परमात्मा
 धावापृथ्वी यापि यदन्तर्गुणलीनः ।
 प्राणप्राणो देह एवाम्यद्वय-

स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ २१ ॥

प्रागोद्भारं षोडशधैव प्रविभज्य

स्वत्वेनास्तान् भागयतुर्षं तुर्याशन् ।

सम्यक्पश्यंस्तत्र यतुर्थं पदमेनं

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ २२ ॥

यस्मिन्नोतं प्रोतमितीत्यं जगद्वेत-

त्तात्पर्येणैवोपनिषद्भिः प्रतिपाद्यम् ।

सोढं नान्यः कश्चन मन्तो विदुदेवं

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ २३ ॥

अव्यक्ताद्यस्थि परो यः पुरुषोऽन्ते

यस्मिन्नेतदल्पितमन्यैः श्रुतिडीनैः ।

ज्योतीरुपं भेदविडीनं परमार्थं

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ २४ ॥

तत्त्वं त्वं तत्सोऽडमढं सोऽस्यभिलात्मे-

त्यैश्चं विद्धानत्र विदित्वा विमलात्मा ।

स्वात्मारामोऽप्युऽरसात्मा श्रुतिसिद्ध-

स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ २५ ॥

धुब्वादीनामायतनं यस्सकलाना-

मात्मैतेषां प्राणभृतामभ्यभिलात्मा ।

जुवेत्सोऽन्त्योऽप्यत्र यदन्ये न य जुवा-

स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ २६ ॥

आनन्दो हि स्यात्प्रयुरोऽयं मयडन्तः

पुच्छ्रज्जमेत्यादुरसत्तच्छ्रुतिडानेः ।

नायं जुवः पञ्चमकोशोऽतीतत्वा-

त्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ २७ ॥

कौक्षेयाग्निर्नैव य वैश्वानरशब्दो

भूताग्निर्वा नापि तदीयो न य देवः ।

शारीरो वा नासितु विभवः कूटस्थ-

स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीउ ॥ २८ ॥

शुवाशुवावत्र शरीरे वसतो द्वा-

वेको भुङ्क्ते कर्मफलं यस्त्विदरोऽस्मात् ।

ईशोऽनघ्नन् पाययतीतरवाङ्घ्र्ये यं

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ २९ ॥

छान्दोग्ये हि श्रूयत एवं तत्सत्यं

तत्त्वं पुत्रायारुण्णिवान्ध्र्यं निरवधम् ।

तन्निष्ठस्यात्र तथा मुक्त्युपदेशा-

त्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३० ॥

अव्यक्तस्येवेक्षति कर्मानुपपत्ते-

स्साङ्ग्योक्तस्याशब्दतयापि य ज्ञान्येन ।

न ज्ञेयत्वं यस्य तु नोक्तानुपपत्ति-

स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३१ ॥

लीलावृषा कवदेषा ऋषु सृष्टिस्त्व-

मीशस्यास्यां नैव क्वलं परितृप्तस्य ।

कर्मपिङ्गं ज्ञानिषु लोके विषमत्वं

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३२ ॥

औदासीन्यं वास्तवमात्मनि संसिद्धं

अष्टुत्वादृशक्तिगधर्मोऽयुपपन्नः ।

नाव्यक्तादेरित्युपदेशादसकृद्दे

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३३ ॥

शुवस्यैवोत्कान्तिरमुष्माद्गतरेर्न

लोकं प्रत्युष्यागतिरन्यस्य तु भूम्नः ।

निश्चोष्टवान्नापि य बुद्धेर्जडताया-

स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३४ ॥

संज्ञामूर्त्योः कल्पितरधीशस्य हि कर्म

त्रेघैकैकां कुर्वत एवमं श्रुतिशब्दात् ।

यस्माशुवोऽनन्य एतीडाव्युपगम्य-

स्तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३५ ॥

भूतैर्जुवोनन्तरदेडप्रतिपत्तौ

रंढत्येवं कर्मफलानामुपभुक्त्यै ।

रेतस्सिग्योगोथ भविष्यत्यु यस्मा-

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३६ ॥

विधाभेदो वेधभिदाप श्रुतिशीर्षे-

नैवोच्येत प्राकृतदृष्टेस्सगुणा स्यात् ।

अन्या शैवी निर्गुणरुपा यदधीना

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३७ ॥

कार्योत्कर्षात्सर्वपदार्थे शिवदृष्टितं

वान्तेस्मिश्छास्ति य शास्त्रं सद्यं यम् ।

विन्नो वेदोत्कर्षयनन्यप्यपकर्षं

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३८ ॥

भूमानन्दस्सैन्यवतुल्यस्त्वविनाशः

कूटस्थात्मा ङ्यक्षररुपो क्षरगम्यः ।

यस्य ब्रह्मक्षत्रमपि स्यादशनार्थं

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ३९ ॥

पुरुषस्यास्मिन्वागपि चित्ते चित्तं य

प्राणे प्राणस्तेजसि तेजो विदुषोऽस्मिन् ।

यद्रूपं तदेलायोगेपरिवीनं

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ४० ॥

न्यूनाधिक्यं नोत्तरदक्षिणसंज्ञाभ्या-

मुत्खान्तस्याप्यत्र विदुस्स्याद्यनाभ्याम् ।

भित्वादित्यं गरुति सिद्धं ब्रह्मस्थं

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ४१ ॥

उत्पत्त्यादिव्याहृतिवर्जं त्वणिमादि-

स्यादैश्वर्यं मुक्ताभवानां विदुषां य ।

नावर्तन्ते लोकमिमं ते भलु शब्दा-

तं चिन्मात्रं साक्षिणमेकं शिवमीडे ॥ ४२ ॥

धति ज्ञानवासिष्ठे यत्तुर्थापदे षष्ठाध्याये शिवमीडेस्तवः सम्पूर्णाः ।

Proofread by Mohan Chettoor



Shivamide Stavah

pdf was typeset on January 14, 2023



Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

